

[Agerschou]

det første medført en meget usammenhængende amtsstruktur med Frederiksberg som en ø – det kommer man ikke uden om – midt i Københavns kommune og Tårnby og Dragør kommuner geografisk nært knyttet til København, nærmere knyttet til byen København end til Københavns amtskommune. For det andet medfører Københavns kommunes størrelse, at der er alt for langt fra beboerne til politikerne.

Hele systemet i København virker bureaukratisk og uigennemskueligt, og derfor skal den opdeling af København, vi nu har foreslået, især gennemføres for at give beboerne bedre mulighed for at få indflydelse på de kommunale beslutninger, og samtidig skal den nye struktur sikre, at opgaverne kan løses på en bedre og mere hensigtsmæssig måde, end tilfældet er i dag.

Vi har i den forbindelse været helt opmærksomme på, at indenrigsministeren også har gjort sig overvejelser om ændringer, specielt i Københavns kommune. Der er nedsat et embedsmandsudvalg, og jeg kan forstå på hr. Thor Pedersen, at det ikke er kommet i gang endnu, men i dette udvalgs kommissorium er der desværre næsten udelukkende fokuseret på selve styreformen på rådhuset i København, og – det indrømmer jeg – det kan være interessant nok i sig selv, men det synes vi alligevel er for begrænset. Der er kun et enkelt sted nævnt nogle strukturovervejelser, men de er ikke særlig fremtrædende i kommissoriet.

Vi har også undret os lidt over sammensætningen af indenrigsministerens udvalg. Hvad har repræsentanter for Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen egentlig at gøre i et udvalg, der efter kommissoriet udelukkende skal beskæftige sig med forhold i København?

Det udvalg, vi foreslår nedsat, skal bestå af repræsentanter for de berørte kommuner og være sammensat på en sådan måde, at mindretal i de berørte kommunalbestyrelser sikres en rimelig repræsentation, og desuden skal der være tilknyttet særligt sagkyndige.

Dette skal egentlig også være svar til flere ordførere i dag. Der er ikke tale om, at SF kommer med et fuldt udarbejdet forslag til, hvordan strukturen i København skal være i fremtiden. Vi har i forslaget angivet visse retningslinjer, og det vil så være et udvalgs opgave at undersøge, hvilke konkrete meto-

der der kunne bruges til at lave en ny struktur, der følger disse retningslinjer.

Vi er fuldstændig opmærksom på, at der vil være mange problemer, men det vil være problemer, der vil kunne løses på samme måde, som man løste problemerne i forbindelse med kommunalreformen i 1970, og når hr. Hagen Hagensen f.eks. står og jamrer lidt over daginstitutionerne på Islands Brygge, så er det, fordi han ikke har læst bemærkningerne til forslaget. Daginstitutioner er nævnt som problemområder, men det ville for så vidt være ligegyldigt, om de var nævnt eller ej, for det ville netop være et udvalgsarbejde, der skulle konkretisere, hvordan en ændret struktur rent praktisk skulle kunne gennemføres.

Men vi foreslår som sagt, at udvalget får visse retningslinjer at arbejde efter, og det er dem, vi har angivet i forslaget. Vi er ikke sikre på, at det med så løst et kommissorium, som f.eks. indenrigsministerens embedsmandsudvalg har fået, vil føre til noget som helst. Vi er bange for, at vi om et par år igen får en betænkning, som vi kan stå og debattere i folketinget til glæde for få, men ikke til gavn for de mange.

Hovedelementerne i vores retningslinjer er dels at samle amtsfunktionerne for de fire kommuner i Københavns byamt, dels at der inden for byamtet skal oprettes bydelskommuner. Når vi vælger denne i forhold til det øvrige land specielle model, hænger det naturligvis sammen med det tætte bysamfund, vi taler om. Der vil altid være mere snævre forbindelser, både økonomisk og opgavemæssigt, mellem kommuner i det, vi kalder et Københavns byamt, end mellem kommuner i andre amter, og det er det, vi i forslaget har forsøgt at tage højde for.

Jeg har naturligvis bemærket, at der fra venstres side er en vis sympati for selve strukturdelingen i vores forslag, og det skal jeg naturligvis takke for. Det kommer jo ikke bag på mig, at venstre derimod er hårdnakket modstander af økonomidelingen i forslaget.

Det er efterhånden efter utallige debatter gået op for mig, hvordan venstre ser på Københavns kommune, og hvordan venstre lukker øjnene for de specielle økonomiske problemer, vi i hvert tilfælde mener at Københavns kommune har i øjeblikket.